

770. 770

1

Ida Kjellerstedt
Rogberga
Tveta härad
Småland.
Född i R. 1854.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Brynost.

(Gammaldags ostkaka)

20 - 25 liter mjölk sattes till löpning medelst kalvlöpe. Ostan lades sedan i en bunke, några matskedar socker sattes till och omkring $\frac{1}{2}$ liter grädde hälldes över. Brynosten fick så stå inne i ugnen ett par timmar.

(9.5)

Ida Kjellerstedt
Rogberga
Tveta härad
Småland.
Född i R. 1854.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

FOLKMINNESARKIV

Rivostkaka.

(Nyare ostkaka)

25 liter mjölk löpläggas. Osten rives sönder. I en särskild bunke vispas en kull ägg, en liter grädde, ett hg bittermandel och ett par matskedar socker. Detta röres i osten och sättes i ugnen att baka ett par timmar. Nu användes osthöpe, och ej kalvlöpe som förr.

770

3, 3

Ida Kjellerstedt
Rogberga
Tveta härad
Småland.
Född i R. 1854.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Finshultakäringen.

Finshultakäringen var nästan blind. Hon satt alltid i en gungstol. När hon dog och skulle köras till kyrkogården, orkade nästan hästarna ej köra henne. Det var nästan omöjligt att få dem i gång, de svettades och frustade, men till slut gick det.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Ida Kjellerstedt
Rogberga
Tveta härad
Småland.
Född i R. 1854.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

Finshultakäringen.

En flicka skulle gifta sig, men det ville liksom ej bli något av med giftermålet. Då reste flickan till Finshultakäringen för att få råd. Hon fick av gumman veta , att någon satt ner giftermålet.

"Där och där under den och den stenen," sade käringen, "ligger ett snöre, på vilket en knut är slagen. Den knuten är gjord av den som satt ner giftermålet. Knyt upp den så skall det bliva bra."

Och flickan hittade mycket riktigt snöret med knuten, knöt upp den och blev gift.

Ida Kjellerstedt
Rogberga
Tveta härad
Småland.
Född i R. 1854.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Finshultakäringen.

En gång var en person, som var sänd av en annan, hos Finshultakäringen. Han hade fått pengar med sig, men när han skulle betala käringen, så behöll han en del.

När han hade gått en bit på hemvägen, började det bränna i byxfickan, där han förvarade pengarna. Till sist brände det så olidligt, att han fann sig tvingad att vända åter till gumman för att lämna dem till henne. "Jag hade visst lite mer pengar, som jag skulle lämna," sade han. "Jaså, jag kan tro att de blev dej för tunga", utbrast käringen. Men sedan kunde mannen gå hem igen.

Ida Kjellerstedt
Rogberga
Tveta härad
Småland.
Född i R. 1854.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Finshultakäringen.

I Ohs bruk fanns det en käring, som var trollkunnig. Hon benämndes alltid "Finshultakäringen". Om folk ville ha reda på vem som stulit för dem eller något dylikt, reste de långa vägar för att söka henne. Hon visade då i en flaska, t. ex. vem som stulit.

770

7.7

Ida Kjellerstedt
Rogberga
Tveta härad
Småland.
Född i R. 1854.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Finshultakäringen.

Janne Ljungberg hade en gång , när han var full , förlorat sin plånbok. Han reste då till Finshultakäringen för att fråga henne till råds. "Jo, den skall vi ställa hem," tyckte käringen. Och så tvingade hon drängen , som hade stulit den att gå till husbonden och lämna tillbaka plånboken.

770

8. 8

Ida Kjellerstedt
Rogberga
Tveta härad
Småland.
Född i R. 1854.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Slåttagröt.

En söndag, sedan höet var inbärgat, kokade mormor risgrynsgröt.
Var och en fick en bunke, rymmande ungefär en kanna, med gröt. Man
åt utav gröten till middagen, och av det som blev över fick man äta
när man behagade.

770

9.9

Ida Kjellerstedt
Rogberga
Tveta härad
Småland.
Född i R. 1854.

Uppteckn. av Kjell Hagberg
sommaren 1928.

LUNDS UNIVERSITETS
FOLKMINNESARKIV

Taga mjölken från korna.

Min morfar berättade, att det fanns gummor, som kunde taga mjölken från korna. Han berättade, en gumma steg upp på ett berg och skrek:
"Så långt som detta ropet höres är mjölken min." Och korna sinade sedan i gårdarna runt omkring.